View the original article

ВІЙНА

«Про Берислав мовчать. Понад рік не було гуманітарки». Жителі розповідають про голод та полювання російських дронів

Борис Сачалко

16 листопада 2026, 20:18

Лікарня після російського удару, Берислав, Херсонська область, 5 жовтня 2023 року

«Я не знаю чому, але про Берислав мовчать. От почули, що в Олешках люди голодують. Так, люди голодують. Але вони голодували лише 4 місяці, – каже Ольга. – А в нас понад рік не було гуманітарки!»

Жителі Бериславa Херсонської області, яким допомогли виїхати з міста і з якими вдалось поговорили кореспонденту телевізійної та онлайн-мережі «Настоящее время» (створена Радіо Свобода для російськомовної аудиторії), розповідають про

зачинені магазини, голод, відсутність гуманітарної допомоги понад рік, а також полювання на них російських дронів. А от місцева влада каже, що багато місцевих відмовляються виїжджати. І переконує: вони не кинуті напризволяще.

Берислав – невелике містечко на Херсонщині, на правому березі Каховського водосховища, за 75 кілометрів від Херсона.

Такий вигляд Берислав мав до початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну

Із березня до листопада 2022 року він перебував під окупацією російських військ, а в листопаді того ж року його звільнили ЗСУ. Проте спокою його жителям це не принесло: сьогодні Берислав – фактично передова. Місто постійно атакують російські дрони, які стирають його з лиця землі.

А такий вигляд Берислав мав після інтенсивних обстрілів армії РФ

Місцеві жителі, яких залишилося кілька сотень, зізнаються, що бояться виходити з будинків, аби не потрапити під удар безпілотників. Виїхати з міста самотужки вони не можуть: дрони атакують автівки, не розрізняючи військових і цивільних, а вулиці всіяні замаскованими протипіхотними мінами, схожими на камінці.

До літа минулого року в Берислав іще завозили продукти, медикаменти та гуманітарну допомогу. Проте понад рік тому всі магазини в місті зачинилися – доправляти вантажі стало надто небезпечно. Людям довелося виживати на запасах та городині. Згодом у місті зник зв'язок, а питну воду можна було набрати лише в одному колодязі: після підриву греблі Каховського водосховища та масштабного затоплення району якість води в колодязях різко погіршилася.

Ольга – одна з жительок Берислава, якій кілька тижнів тому вдалося виїхати з міста у відносно безпечний район. Певний час вона мешкала в шелтері, а нещодавно винайняла нову «квартиру» – невелику літню кухню: у ній тісно, проте тепло.

Ольга показує своє нове орендоване житло

У розмові з кореспондентом телевізійної та онлайн-мережі «Настоящее время» (створена Радіо Свобода для російськомовної аудиторії) вона згадує життя в Бериславі впродовж останнього року і каже, що ситуація там подекуди навіть гірша, ніж в окупованих Росією Олешках, де нещодавно відбулася гуманітарна операція, а частину жителів вдалося вивезти.

«Я не знаю чому, але про Берислав мовчать. От почули, що в Олешках люди голодують. Так, люди голодують. Але вони голодували лише 4 місяці, – каже Ольга. – А в нас понад рік не було гуманітарки!»

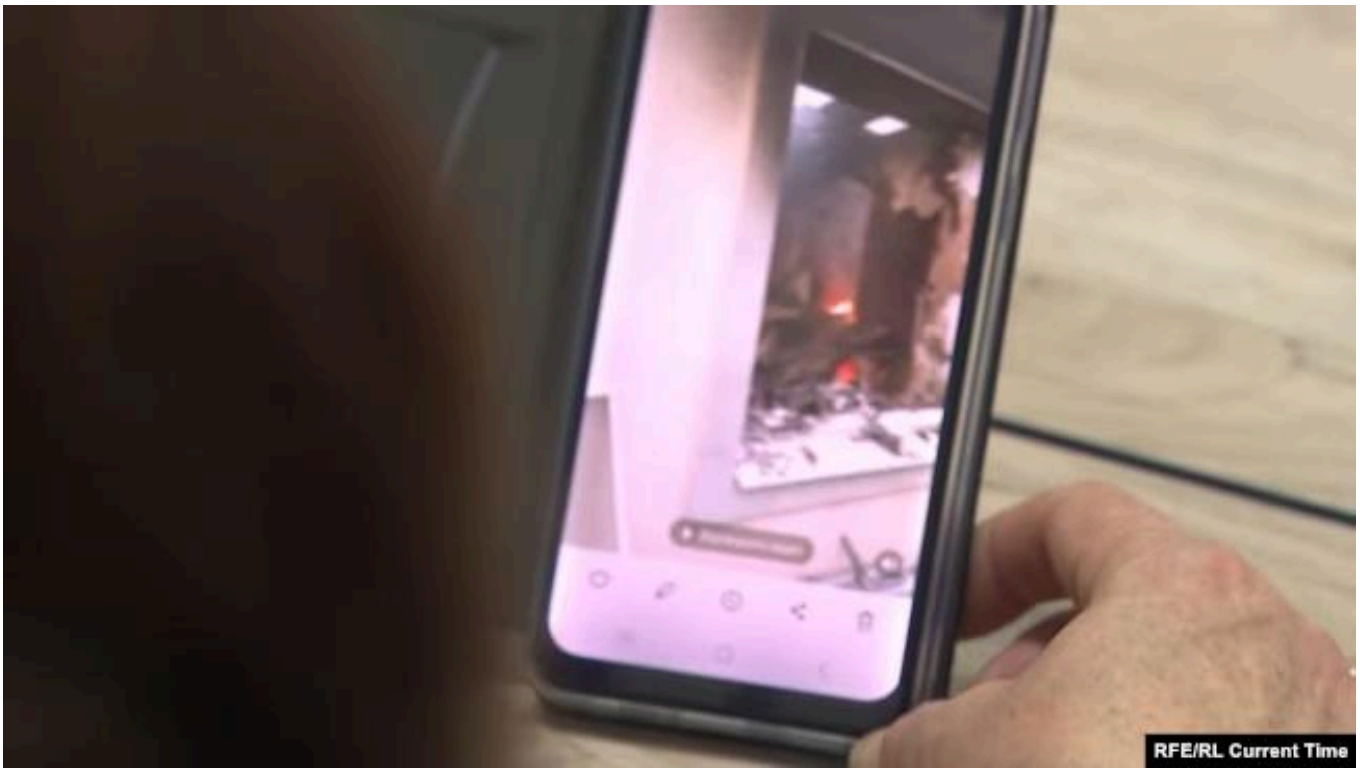
ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:
Їли лободу й рік жили без хліба. Історія подружжя, яке понад чотири роки провело в окупованих Олешках

Ольга зазначає: ситуація в місті погіршувалася поступово, тож момент, коли потрібно було виїжджати, багато жителів просто проґавили. Після руйнування Каховської ГЕС вода в колись великому місті залишилася лише в одному колодязі. А згодом місто безперервно почали атакувати російські дрони. Ольга розповідає, що вони вбивали людей просто на вулицях, а тіла потім об'їдали безпритульні собаки: їх у Бериславі після початку війни побільшало.

«Ми не виходили (з будинків), бо висить дрон. Потім був один чоловік. Він на велосипеді тікав звідси, то його дрон наздогнав і скинув на нього (вибухівку), – розповідає Ольга про те, що відбувалося в місті в останні місяці. – Дуже страшно, що ми не можемо забрати тіло й допомогти пораненому. А собаки бігають – собак дуже багато було. І собаки з'їдали людей, яких не могли забрати. Так (на вулиці) залишилися велосипед і речі, в яких він їхав. А слідів тіла немає».

Ольгу та ще одну бериславку, **Ларису**, у жовтні змогли вивезти з міста українські волонтери та військові.

Лариса згадує, що перед цим вона вийшла з дому по воду, а повернулася вже до охоплених вогнем стін: у її будинок влучив дрон.

«Повернулася, прийшла – уже немає даху». Лариса показує на телефоні відео свого згорілого будинку

Лариса, як і Ольга, боялася виходити з дому через дрони й згадує голод, який пережила лише на городині та фруктах із власного обійстя.

«Ми збирали дощову воду. На городах... торік, у 2025-му, узагалі неможливо було нічого посадити. Ти просто не міг вийти: один дрон вилітає, другий підлітає, – описує жінка умови життя під постійними російськими ударами. – Але фруктів було багато в тому році, і торік теж було непогано. Завдяки фруктовим деревам люди й виживали».

Волонтери, які брали участь у жовтневій евакуації з Берислава, кажуть, що змога вивезти з міста людей у них з'явилася вперше за рік.

Волонтери вивозять місцевих жителів із Берислава

Перед цим остання організована евакуація з Берислава відбувалася в серпні 2025 року, а в травні 2026-го в місто дивом прорвалися волонтери й змогли вивезти кількох тяжкопоранених.

Після того як із міста змогли вивезти тяжкопоранених, жителі Берислава все літо з надією чекали на сигнали від волонтерів, коли їм також можна буде безпечно виїхати. Аби вивезти десяток людей, українцям довелося організувати справжню спецоперацію.

«Ми з 13 жовтня були на точці збору – у розбитій хаті. Нам сказали: «Знайдіть, де можна перечекати». Ми знайшли. Але в цій хаті стелі обвалилися, миші бігають, сісти ніде, – розповідає Лариса. – Стільчик якийсь знайшли, витерли. І от п'ять ночей ми сиділи просто на стільцях. Палити нічого не можна було (щоб зігрітися), бо вікна вибиті й усе видно».

«До нас спершу не змогли заїхати: машина одна підірвалася, інша зламалася. Вони розвернулися і нас не забрали. Заїхали 17-го числа. І лише 18-го ми виїхали», – згадує жінка.

Василь Іванович – іще один евакуйований житель Берислава. На початку листопада поліція Херсонської області, скориставшись перемир'ям в Олешках, також

здійснила кілька рейсів до міста, щоб забрати звідти людей.

«У мене немає таких слів, щоб передати цей страх, – зізнається Василь Іванович, згадуючи те, що відбувалося в місті. – У нас хлопець наступив на «пелюстку» (протипіхотну міну) – йому відірвало стопу, вона на сухожиллі теліпалася. Ми його побачили, він поповзом повз... І поховали його в чужому будинку, в оглядовій ямі в гаражі, щоб собаки його не стягнули».

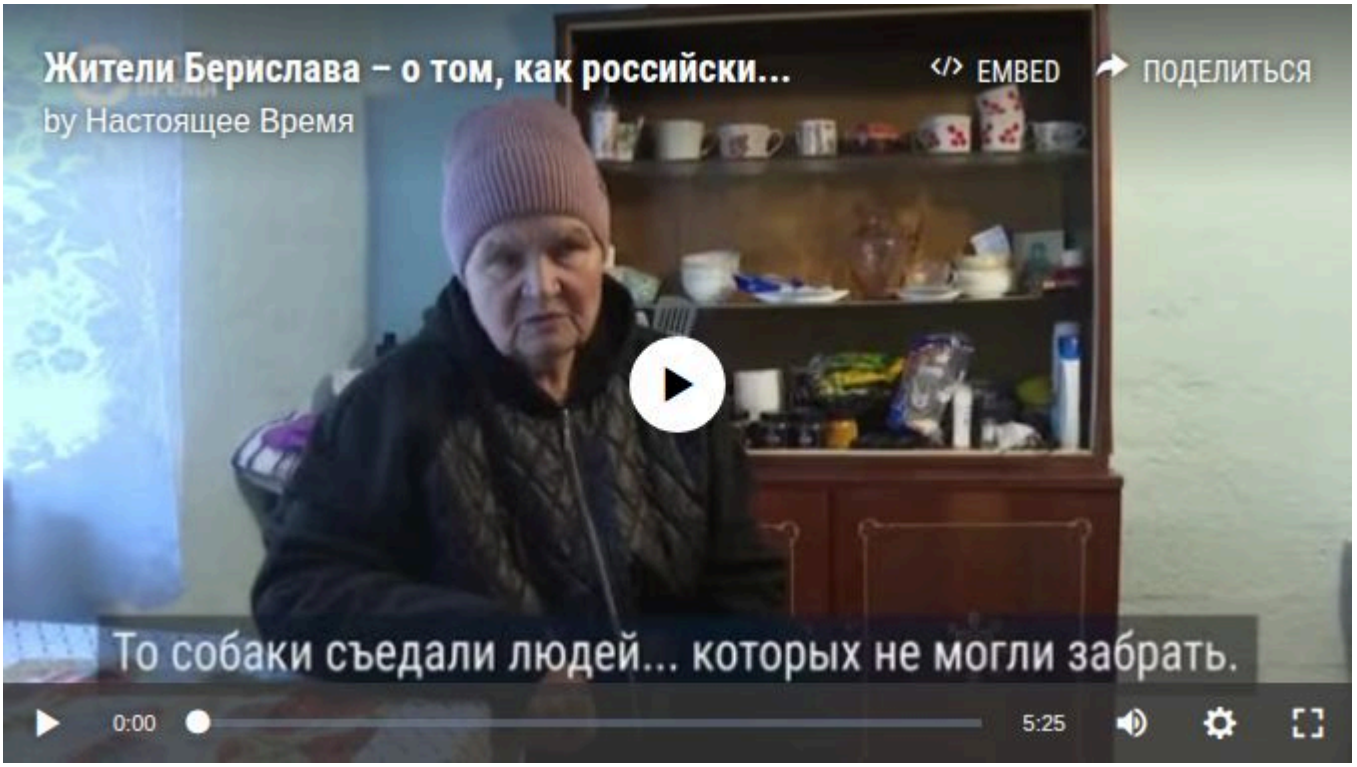
Василь Іванович не може стримати сліз після тяжких спогадів

Під час листопадової евакуації та вивезення людей українські поліцейські доставили в Берислав кілька ящиків продуктів – для приблизно двох сотень людей, які залишаються в місті й виїжджати відмовляються.

«Ми шукаємо різні фонди, куди їх (можна поселити) – у притулки. У нас є і меморандуми, і домовленості – люди не кинуті напризволяще, – говорить **Тетяна Тищенко**, заступниця міського голови Берислава. – І навіть зараз ми попереджаємо людей, що можна евакуюватися... Але, бачите, евакуація, на жаль, не така, якою б ми хотіли її бачити. І зараз би ми могли вивезти людей, але з різних причин люди не виїжджають».

Евакуйована з Берислава Ольга каже, що лише нещодавно звикла до тиші, без звуків дронів, що летять, та розривів снарядів. У Бериславі в неї залишилася могила чоловіка – він похоронений на городі. Тому вона хоче повернутися до міста й сподівається, що в орендованому будинку проживе недовго.

«Я народилася там. У мене батьки похоронені там. У мене син молодший там похоронений, на цвинтарі, – говорить жінка. – Усе. І сусід мій теж хоче туди приїхати. Хоч вони й молоді – він учора приїжджав до мене, каже: «Я хочу повернутися туди».

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Роботи-гуманоїди на фронті – це може статися вже за рік? Експерти та «Хартія» про «Армію роботів» Федорова

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Звання Героя України. За що його отримав командир із позивним «Дарвін»: розповідь

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Хто хотів, той виїхав» – це неправда»: що насправді відбувалося під час «режиму тиші» в окупованих Олешках

Україна | Суспільство | Війна

© Радіо Свобода, 2026 | Усі права застережено.